

**[Rosendahl.]**

Han gav i sin Tale gentagne Gange Udtryk for, at han nærere ikke den ringeste Tvivl om baade det ene og det andet. Jeg maa sige, det ærede Medlem er stærk i ikke at nære Tvivl, det opdager man straks, naar man læser hans Tale. Det ærede Medlem siger: „Jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at Understøttelserne i mangfoldige Tilfælde afholder Folk fra at søge Arbejde.“ Det er for dem, der har med Fagforeningsarbejdet og med Kontrollen med de arbejdsløse at gøre, trist at høre, at en Mand kan fremsætte saadanne Udtalelser, en Mand, der ikke har Kendskab til det, han taler om, og dog alligevel ikke nærer Tvivl om, at det er rigtigt, hvad han siger. Nu har jeg i mangfoldige Aar haft med en Arbejdsløshedskasse at gøre, og jeg ved, hvorledes Kontrollen fungerer. Jeg gad egentlig vide, hvorledes man vil faa denne Kontrol mere effektiv, end den er. Hvad angaar det, at Understøttelserne i mangfoldige Tilfælde afholder Folk fra at søge Arbejde, vil jeg sige, at jeg ved, hvor vanskeligt det er — det vil enhver Fagforeningsmand, der har med det at gøre, vide —, naar der rettes Henvendelse til Arbejdsløshedskasserne om at skaffe en Mand til den og den Arbejdsgiver, for saa skal man være saa forsigtig for ikke at undgaa nogen af de arbejdsløse. Anviser man en Mand til et Arbejde, vil man uvægerligt faa Henvendelse fra forskellige af de arbejdsløse, der bebrejder Tillidsmanden, at det ikke var ham, der blev vist i Arbejde. Med andre Ord, de er utilfredse med, at det ikke er dem, der faar det. Det er vi, der arbejder med de Dele, saa bekendt med og ude for Gang paa Gang; men alligevel møder der en Mand her, et æret Medlem, der ikke er i Tvivl om, at man nægter at modtage anvist Arbejde. Det er, som jeg sagde, trist at høre, at en Mand kan udtale sig saadan uden at have Kendskab til det.

I den højtærede Statsministers Udtalelser siges der: „Tjenestemændenes Vilkaar vil blive taget op til Behandling, naar Lønningskommissionen har tilendebragt sit Arbejde.“ Maa jeg om Tjenestemændene sige, at det er uden al Tvivl den daarligst stillede Stand her i Landet. Hvem der end har deltaget i Dansen om Guldkalven, Tjenestemændene har det ikke. Derfor er det ganske paakrævet, at der bliver gjort noget for Tjenestemandssstanden. Men saa henvises der til: naar Lønningskommissionen har tilendebragt sit Arbejde. Nu, dette

her med en Kommission, det kan baade være noget kedeligt og noget rart, det kommer an paa, hvilken Side man ser det fra. Givet er det, at en Regering, der bliver krævet noget hos, jo kan skyde sig ind under, at Spørgsmaalet ligger i en Kommission, og at man afventer den Kommissionsbetænkning, og der er sikkert noget om det gamle Ord, der siger, at da Fanden vilde, der intet skulde ske, saa satte han i Verden den første Komité. Man kan ogsaa passende sige: mens Græsset gror, dør Horsemor. Tjenestemændene er i hvert Fald meget daarligt stillede. Kunde man ikke fra den højtærede Regerings Side bringe en lille Smule Fart i denne Kommission, saa den hurtigst muligt kunde afgive Betænkning og vi kunde faa en Ordning til Gavn for Tjenestemændene?

Da jeg for et Aar siden, ja, lige akkurat før Jul, talte med en Tjenestemand, en Togmand, som fortalte, at nu samlede Bladene ind til Juleindsamlingerne, sagde han: I Aar maa det da være os Tjenestemænd, der skal have, hvad der bliver samlet ind til Jul, for der kan da ikke være andre, der trænger haardere end vi. Og det er rigtigt. Det var der faktisk ikke, stort set. Derfor, kunde der blive gjort noget, saa denne Kommission, som Regeringen altsaa nu foreløbig kan skyde sig ind under, fik lidt Vind i Sejlene og hurtigst muligt kunde afgive Betænkning, vilde det være godt, og jeg vilde være den højtærede Regering taknemmelig, om den kunde forarsage det.

Jeg skal dernæst omtale Togforbindelsen med Vestkysten. Nu ser jeg i Bladene til Morgen, at Lyntoget „Engländeren“ kommer i Gang en af de første Dage. Det kan maaske forbedre Toggangen fra Vestkysten noget, men det kommer vel an paa, hvor mange rejsende der er fra og til Englandsbaaden, de skal jo først med dette Lyntog. Det er slet ikke sikkert, det kommer Vestkysten til gode; vi maa se paa det, som vi har nu.

Der har vi jo „Vesterhavet“. Dette Lyntog kan ikke paa langt nær tage alle rejsende fra Vestkysten. Langt de fleste rejsende er henvist til andre Hurtigtog, og der har vi kun eet Hurtigtog fra Esbjerg, om Formiddagen Kl. 11<sup>25</sup>. Men jeg kan sige om dette Tog, at det er i høj Grad et „Hurtigtog“ i Gaaseøjne. Fra Esbjerg til Fredericia standser det ved hver en Holdeplads, selv mellem Lunderskov og Fredericia, hvor der ellers løber et Utal af Tog, der kunde tage de rejsende der.